

08. September 2023

EM2023/71

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om psykisk førstehjælp til borgere med livstruende diagnoser og nærmest pårørende.

(Medlemmet for Inatsisartut, Doris J. Jensen - Siumut)

Enhver borger kan helt uforventet rammes af en livstruende sygdom. Mange liv i denne gruppe af befolkningen visner hurtigt, når meldingen om en livstruende sygdom rammer dem, men der er dog heldigvis også en gruppe som har troen på helbredelse og nogle af dem kommer helt ud af denne livstruende situation.

I de to måneder jeg boede ved Det Grønlands Patient Hjem fandt jeg ud af, at de der har fået en kræft diagnose ikke får nogen former for psykisk førstehjælp.

Enhver kan forestille sig, når man får en kræftdiagnose eller har fået besked om, at man er uhelbredelig syg, vil være forbundet med, at man er igennem hele følelsesregistret, specielt hvis man har været alene om dette fra starten.

Der er mange ansatte ved Det Grønlandske Patienthjem; nogle er sygeplejersker, administrationsansatte, rengøringsfolk, kokke og psykoterapeuter samt andre ansatte på frivillig basis.

Jeg ved, at der er ansat frivillige til at varetage samtaler med patienter, men den enkelte frivillige er ikke uddannet som psykolog eller har en eller anden form for uddannelse i samtale teknik.

Det er utrolig flot, at der er frivillige ansatte til, at tage vare på patienternes tarv, men jeg synes, at det er bydende nødvendigt, at der er uddannede personale der kan yde psykisk førstehjælp i forbindelse med stillede alvorlige diagnoser, ikke kun til den enkelte patient – men også til nærmest pårørende.

Eksempelvis tilbydes de uddannelsessøgende gratis psykolog hjælp, - dette burde ligeledes være obligatorisk indenfor sundhedssektorens patienter.

Følelser har stor indvirkning på den enkelte borgers videre færden i livet, nogle der har fået stillet en livstruende diagnose kan blive raske som følge af den rette følelsesmæssige støtte, men for, at der skal ske forbedringer på det front er det meget vigtigt, at der professionelt støttes op omkring den måde man håndterer det følelsesmæssige aspekter hos patienterne.

Derved fremstiller jeg forslag til forespørgselsdebat til om, hvorvidt Naalakkersuisut bør tage initiativ til tiltag for muligheden for psykisk førstehjælp til borgere med stillede livstruende diagnoser og deres nærmest pårørende i og udenfor Grønland.